

fede mig mangfoldige voldsomme Astmaanfald, saaledes at jeg under disse ikke kunde gaa over et Stuegulv og ikke uden den største Anstrengelse kunde skifte Stilling i Sengen. Dette bedredes først, da jeg som Arkivsekretær fra 1889 fritoges for det meste af den daglige Ekspedition, og først under mit Ophold paa Laaland som Herredsfoged 1897—1903 er jeg blevet fri for Astmaanfaldene, men mine Lunger og mit Hjerte (Lungeemfysem medfører næsten altid Hjertefejl) ere saaledes beskafne, at Statsanstalten for Livsforsikring ikke vil antage mig til Livsforsikring i Stedet for pligtig Enkeforsørgelse uden stærkt forhøjet Præmie, og jeg har derfor været afskaaret fra gennem en saadan Forsikring at tilvejebringe en lille Kapital til mine Børn. Der kan ikke være mindste Tvivl om, at jeg kan takke mit tjenstlige Arbejde i Provianthuslokalerne i tidligere Aar for den Svaghed, hvoraf mine Lunger og mit Hjerte lider.

Det forekommer mig, at det efter det anførte ikke vil kunne bestrides, at de foreliggende, ganske ualmindelig slette Arbejdsvilkkaar, som bydes og i en lang Aarrække har været budt Rigsarkivets Personale, har været og maa være af indgribende Betydning for dets Helbredstilstand og Levedygtighed. Efter at det kgl. Bibliotek har faaet nyt og opvarmet Lokale, er der ingen anden Statsinstitution, intet Ministerium, intet Statskontor her i Landet, som kræver Arbejde af Embeds- og Bestillingsmænd med akademisk eller tilsvarende Uddannelse under saa ugunstige og sundhedsfarlige lokale Forhold som dem, under hvilke Rigsarkivets Personale maa arbejde daglig. Dette erkendes da ogsaa og har ofte været udtalt af de Herrer Departementschefer, der i tidligere Aar som Assistenten personlig ere blevne ekspederede i Rigsarkivets 2den Afdeling og ved saadanne Lejligheder have maattet ledsage paagældende Arkivassistent ud i Arkivmagasinerne for at assistere ved Sagens Undersøgelse og derved med Forundring have set Arkivpersonalets Arbejdsforhold. Jeg kan henvise til Departementscheferne Friis, Krieger, Schlichtkrull, Generaldirektør Nordlien osv.

En Ulempe, som er en Følge af den af Andragerne omtalte Pladsmangel og den atter deraf følgende Sammenstuvning af Arkivalierne i Magasinerne, men som de ikke have omtalt, er, at det nu er kommet saa vidt, at Tilvæksten ikke har kunnet anbringes paa rette Plads, men har maattet sættes ind, hvor der kunde findes Rum ledig. Herved lider Overskueligheden betydeligt, og det er vanskeligt for den, som ikke har haft Lejlighed til at følge Tilvækstens Anbringelse, at vinde den fornødne Oversigt over Arkivaliemassernes Opstilling. Som det nærmere vil blive paavist i en Afhandling af mig om vore Arkivordningsprincippers Udviklingshistorie i næste Hæfte af „Meddelelser fra det danske Rigsarkiv“, ligger Hovedvægten i det danske Arkivvæsen paa rigtig systematisk Opstilling og Gruppering af Arkivalierne og de enkelte Embedsarkiver, ikke paa Udarbejdelsen af Registre og Fortegnelser, idet den øvede ud af Opstillingen kan se Arkivaliernes Sammenhæng og vide, hvorledes de ville være at benytte. Heraf følger, at man stadig maa arbejde paa rigtigere Opstilling og foretage de hertil sigtende Omflytninger. Men der savnes nu aldeles den fornødne Plads til under Omflytninger midlertidig at anbringe Arkivaliegrupper, som maa udtages et Sted og sættes ind et andet Sted. Der er med Rette klaget til mig over Opstillingen og Vanskeligheden ved for ny Arbejdere at finde ud af Grupperingen i Rigsarkivets 1ste Afdeling, og store Dele i 2den Afdeling staa endnu til Dels, som de stode før 1883, saaledes at en Omstilling er nødvendig; men Vanskelighederne ved en Omflytning ere paa Grund af Pladsmangelen saa overordentlige, at jeg krymper mig ved at begynde paa dem, skønt Forsinkelsen ubetinget er